

Sygn. akt SD 11/15

ORZECZENIE

ZAMIEJSCOWY SĄD DYSCYPLINARNY MAZOWIECKI ODDZIAŁ KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Dnia 21 czerwca 2016 r. Mazowiecki Oddział Zamiejskowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Warszawie w następującym składzie:

Przewodniczący – doradca podatkowy Danuta Mochol-Gumowska

Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Nikończyk

Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Paprota

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Jacek Sklepowicz

Sprawa obwinionego doradcy podatkowego numer wpisu na listę doradców podatkowych obwinionego za czyn polegający na bezprawnym posługiwaniu się przez doradcę podatkowego Pana tytułem „profesora doktora habilitowanego” bądź „doktora habilitowanego” oraz wykorzystywania przez bezpodstawnie tytułów w reklamie swojego biura podatkowego i działalności zawodowej na stronach internetowych, których wydruki pochodzą z dnia 23.03.2012 r., z dnia 02.04.2012 r., z dnia 21.08.2012 r., z dnia 03.09.2012 r., z dnia 02.10.2012 r., co stanowi naruszenie przepisu art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, zasad etyki doradców podatkowych

Orzeka

uznać obwinionego doradcę podatkowego numer wpisu za winnego zarzucanego mu czynu i wymierza mu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 3 ustawy o doradztwie podatkowym karę dyscyplinarną zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres 1 roku.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Sąd opart się na następującym stanie faktycznym sprawy.

W dniu 4 czerwca 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych Jacek Sklepowicz wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie skargi złożonej przez na postępowanie Pana doradcy podatkowego numer wpisu w związku z podejrzeniem popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną.

W szczególności miało ono polegać na:

- naruszeniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego poprzez naruszenie przepisu art. 36 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 9 pkt 1 zasad etyki doradców podatkowych.

Z w/w zawiadomienia wynikało, iż doradca podatkowy numer wpisu podaje do publicznej wiadomości, że od 2010 r. jest profesorem tytularnym (belwederskim), od 2007 r. używa tytułu profesor uczelniany oraz od roku 2002 jest doktorem habilitowanym nauk ekonomicznych jak również profesorem-wykładowcą w oraz w . Wyżej wymienione informacje Obwiniony rozpowszechniał na łamach gazet i portali internetowych w ramach propagowania działalności własnego biura.

Jako dowód skarżący załączył wydruki ze stron internetowych

Po przeprowadzeniu szeregu czynności, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Pan Jacek Sklepowicz w dniu 4 czerwca 2012 r. wydał postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego wobec stwierdzenia, iż wyżej wskazane czyny Obwinionego wyczerpują naruszenia przepisu art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 1 oraz art. 9 pkt 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zostało doręczone Obwinionemu w dniu 27 marca 2013 r.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał doradcę podatkowego do zaznajomienia się z materiałami postępowania w dniu 23 kwietnia 2013 r.

Doradca podatkowy podczas przesłuchania w dniu 5.10.2012 r. zeznał, że nie ma tytułu profesora i nie ubiegał o uzyskanie takiego tytułu. Nie ma również habilitacji choć rozpoczął przewód habilitacyjny, napisał prace habilitacyjną jednak z przyczyn osobistych nie przystąpił do jej obrony. Podczas przesłuchania Obwiniony zeznał, że ma tytuł naukowy doktora nauk ekonomicznych uzyskany na w w r. Obwiniony zeznał również, że za informacje umieszczane na stronie internetowej biura odpowiedzialna była pracownica zatrudniona przez Obwinionego w 2012 r., która następnie została zwolniona 2 miesiące po ukazaniu się artykułu napisanego przez Pana. W dalszej części zeznał, że za informacje, które znalazły się na stronie internetowej również była odpowiedzialna w/w wspomniana pracownica jego biura. Obwiniony przyznał, że prowadzi wykłady z zakresu nauk ekonomicznych na w różnych okresach na podstawie umów zlecenia w ramach zastępstw. Obwiniony podniósł również, że odnośnie umieszczenia w stopce redakcyjnej wydawnictwa informacji o tytułach profesor i doktora habilitowanego zeznał, że nigdy tego nie podawał, pełni w funkcję skarbnika i obsługuje ich, jako klienta.

W dniu 25 września 2012 r., jako świadek został przesłuchany skarżący, który podtrzymał swoją skargę z dnia 23 marca 2012 r. Podkreślił, że w rozmowie z Obwinionym otrzymał potwierdzenie, że Pan jest nauczycielem akademickim i posiada tytuł profesora

belwederskiego. Natomiast podczas rozmowy z pracownicą biura Pana, został poinformowany, że Obwiniony przekazał w celu stosowania w marketingu informację, że doktorat uzyskał w 1995 r. na a w 2002 r. zrobił habilitację z ekonomiki, natomiast w 2010 r. otrzymał tytuł profesora tytularnego nauk ekonomicznych.

W piśmie z dnia 5.10.2012 r. Skarżący napisał, że wszystkie powyższe informacje odnośnie uzyskiwania stopni naukowych przez Obwinionego uzyskał od pracownicy biura Pana.

Jednak jak wynika z notatki służbowej znajdującej się w aktach sprawy i rozmów telefonicznych, pracownica Biura Pana zaprzeczyła powyższej informacji. Przyznając jedynie, że pracowała u Obwinionego tylko przez 2 miesiące w 2012 r.

Podczas czynności wyjaśniających organ prowadzący postępowanie ustalił, że w zbiorach archiwalnych Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów nie ma osoby o nazwisku i imieniu, na Wydziale Obwiniony nie uzyskał on stopnia naukowego doktora. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił również, że informacja o tytułach naukowych zamieszczona w stopce redakcyjnej wydawnictwa, została podana na otwartym zebraniu, którego Obwiniony jest członkiem i skarbnikiem-księgowym o/. Podczas rozmowy telefonicznej pan z portalu internetowego, poinformował, że z Panem współpracuje od lat i informacje dotyczące jego kancelarii podatkowej przekazywał do zamieszczenia właśnie Pan.

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem o ukaranie z dnia 4 września 2013 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu, obwinionego o czyn polegający na:

bezprawnym posługiwaniu się przez doradcę podatkowego Pana tytułem „profesora doktora habilitowanego” bądź „doktora habilitowanego” oraz wykorzystywania przez Pana bezpodstawnie tytułów w reklamie swojego biura podatkowego i działalności zawodowej na stronach internetowych, których wydruki pochodzą z dnia 23.03.2012r., z dnia 02.04.2012r., z dnia 21.08.2012r., z dnia 03.09.2012r., z dnia 02.10.2012r.,

oraz

posługiwaniu się przez doradcę podatkowego pieczętą zawierającą tytuł doktora habilitowanego, która widnieje na skardze kasacyjnej sygn. akt, z dnia 02.01.2010 r., na wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30.12.2010 r. oraz na piśmie kierowanym do z dnia 18.01.2011 r., karą dyscyplinarną zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres 1 roku,

Powyższe stanowi naruszenie przepisu art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 9b ust. 1 pkt c zasad etyki doradców.

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych po rozpoznaniu wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wyrokiem z dnia 25 listopada 2013r. uznał Obwinionego doradcę podatkowego numer wpisu za winnego zarzucanych mu czynów i wymierzył mu na podstawie art. 64 ust. pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym karę dyscyplinarną zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 1 roku.

Na skutek odwołania Obwinionego od powyższego wyroku Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP orzeczeniem z dnia 18.11.2014 r. orzekł o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia i przekazaniu sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego doszło do naruszenia przez doradcę podatkowego numer wpisu zarzuczanych mu przepisów tj. art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytych wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

Podkreślić należy, że doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika nadanie osobie wpisanej przewidzianych ustawą obowiązków.

Jednym z obowiązków każdego doradcy podatkowego jest przestrzeganie nie tylko obowiązujących przepisów prawnych, tj. ustawy o doradztwie podatkowym, ale również Zasad Etyki właściwych dla tej grupy zawodowej. Niewątpliwie Obwiniony, jako członek Krajowej Izby Doradców Podatkowych zobowiązany jest do przestrzegania Zasad Etyki Zawodowej.

Art. 3 Zasad Etyki Zawodowej wskazuje, iż doradca podatkowy powinien kierować się dobrem swoich klientów, poszanowaniem obowiązków wynikających z uczciwości, godności i dobrych obyczajów.

Przede wszystkim w ocenie Sądu Dyscyplinarnego analiza całokształtu załączonych materiałów potwierdza fakt bezpodstawnego posługiwania się przez Obwinionego doradcę podatkowego tytułem „profesora doktora habilitowanego” bądź „doktora habilitowanego” w reklamie swojego biura na stronie internetowej.

Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu orzekającego w sprawie fakt posługiwania się przez obwinionego doradcę podatkowego tytułami „profesora doktora habilitowanego” bądź „doktora habilitowanego”, na co jednoznacznie wskazują zebrane w sprawie dowody, obejmujące zeznanie świadka oraz przekazane przez niego na rozprawie wydruki ze stron internetowych potwierdzające, że obwiniony, jako profesor doktor habilitowany będzie udzielał w dniu 3 marca 2012 r. porad z zakresu prawa podatkowego.

Świadek dołączył także wydruki z portalu na której znajduje się informacja dotycząca biura, w której posługuje się tytułem profesora doktora habilitowanego. Na stronie k.36 akt znajduje się notatka służbowa sporządzona przez specjalistę prawnego z Mazowieckiego Oddziału KIDP Katarzynę Wykowską, z której wynika, że w dniu 19 września 2012 r. do Mazowieckiego Oddziału KIDP telefonował z portalu internetowego, i potwierdził, że portal współpracuje z Panem przez wiele lat i publikuje jego informacje dotyczące kancelarii podatkowej, w których zamieszcza on tytuł profesora doktora habilitowanego.

W uzupełnieniu do powyższego zauważyć należy, że posługiwanie się przez Obwinionego tytułem naukowym, którego nie posiadał, w reklamie swojego biura oznacza, że wprowadzał on inne osoby oraz instytucje w błąd, co do swojej osoby przez stworzenie pozorów posiadania tytułu zawodowego lub stopnia naukowego. Tego rodzaju zachowanie w przypadku osoby będącej doradcą podatkowym, którego opinie stanowią niejednokrotnie o wyniku rozpatrywanej przez sąd sprawy, jest nie do przyjęcia ze względu na przesłankę rękojmi należytego pełnienia obowiązków doradcy podatkowego.

W ocenie Sądu trudno zgodzić się, z wyjaśnieniami Obwinionego złożonymi podczas rozprawy w dniu 21 czerwca br., w których oświadczył, że pełna odpowiedzialność za informacje zamieszczone na stronie internetowej jego biura w tym informacje odnoszące się do posiadanych przez Obwinionego tytułów naukowych zamieściła bez wiedzy i jego zgody ówczesna pracownica biura.

Trudno również dać wiarę zeznaniom Obwinionego, że podobnie było z informacjami dotyczącymi posiadanych tytułów naukowych zamieszczonymi na stronie internetowej czy też w stopce redakcyjnej wydawnictwa. Zgadzając się z zeznaniami Obwinionego Sąd musiałby przyznać, że w pewnym momencie życia Obwinionego, wszyscy bez zgody Pana zaczęli wprowadzać w błąd jego klientów a także otoczenie, co do posiadanych przez niego tytułów naukowych i stopni.

Warto podkreślić, że do dnia rozprawy Obwiniony nie dostarczył dokumentów, o które zwracał się w swoim postępowaniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego a także Sąd Dyscyplinarny: umów zlecenia, na podstawie, których Obwiniony prowadził wykłady na, dokument potwierdzający uzyskanie stopnia doktora - co może świadczyć, że Obwiniony w istocie ich nie posiada.

W płaszczyźnie omawianej kwestii rysuje się też postawa Obwinionego w tym niespójność w zeznaniach oraz duży chaos w wypowiedziach Obwinionego odnośnie kwestii, jakie kończył studia, w jakich latach studiował oraz na jakich uczelniach, w którym roku uzyskał stopień doktora. Obwiniony myli daty, lata, kierunki a także miejsca, w których studiował.

Z uwagi na powyższe postanowiono jak w sentencji orzeczenia.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

1. *Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
2. *W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*